

Thuis in Breda (2)

We gaan verder met de rondleiding. Dit net-niet-Lodewijkstijlkastje is vintage jaren vijftig en dit bijzettafeltje, ook voorzien van witte acrylverf, diende vroeger als penanttafeltje. Best aardig, die gerecyclede meubeltjes. En kijk: in deze buffetkast zitten nieuwe krappellatjes.

Deze thenardsblauwe kast bevat een miljoenmiljard schijfjes – nou ja, eigenlijk anderhalfduizend tweeëntwintig – met bruyante indierock. Ik ben dus niet zo'n soulkikker, maar laad deze caddy wel graag met cd-r'etjes vol muziek in diverse talen, zelfs Standaard-New Yorks, en gespeeld met bijzondere instrumenten, zoals de theremin van The Beach Boys. De oude radio-cassetterecorder is sjewijne, maar de pathfoon is in deze nieuwe vorm terug van weggeweest; de muziekhandel heeft immers weer vinyl op stock. De gedateerde tv is weliswaar gekoppeld aan een modern ieniemieniesettopboxje, maar er past ook nog een ouderwets scartkabeltje op. Soms voel ik me net een carmiggeltmanneltje. Naar luid van een vers van de Dordtse prozaïst-dichter Cees Buddingh' zou je kunnen zeggen: 'Als je ouder wordt is leven vaak net bladeren in een fotoalbum.' Dat quoteje staat zelfs in de Grote Van Dale.

Dit langgerekte, magere handicraftproduct lijkt op een giacomettifiguur of voor wie veel fantasie heeft: op iemand met een marfansyndroom. In de open haard kun je houtpellet en kleinhout verbranden; denk dan wel aan stoffer en blik.

Kijk eens naar dit hakkebord: is het een soort aliquotpiano? Er staat een imitatietaboeretje voor, dus speel gerust een impromptuutje in a kleine tert. Of waan je voor mijn part een transeptorgelspeler in een katholikon. Boven deze tafel hing vroeger zo'n pijlende lamp. Die is vervangen door dit zo al niet godverwaten, dan toch disfunctionele ding. Laatst wilden wij – watt en halfwatt – het met een soort schroodmes te lijf gaan. We waren uit de lijken geslagen en greiden als Lord Wanhoop. De schroef-klopboomachine bracht gelukkig redding. Het leek wel een aflevering van de Tsjechische serie Buurman en Buurman. Dus: a je to. (Dat betekent: voor mekaar.)

Zo, bijna klaar. Handel je het nog een beetje? Koel zo meteen maar wat af in ons tuintje, in vakantietijd tevens Côte-de-Jardin. Het is weliswaar geen bogerd, maar er groeit wel een geil appelaartje. Of is het een perelaartje? Je kunt er beerrups- en tienuurvlinders en soms schierroeken of zelfs schrieken zien. Op naar een valdepeñasje? Ook voor de teetotallers is er wat te drinken: wat dacht je van een açaiibes-papajacocktail, gestird en wel? Zoiets als Belgischwitblauwstierenvlees zul je hier niet aantreffen, maar neem gerust texelaar of jong beleggen Goudse kaas met boekelscheuren, al was dit dictee geen kaassie.

Houdoe en geniet van Breda, die o zo okéë stad, misschien wel de okéste van het land, die niet voor niets de parel van het Zuiden wordt genoemd!